

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, declarat de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatei

Sivcova Elena Alexei, născută la 03 noiembrie 1964, originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.Salcîmilor 22/5, ap.69.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.02.2014 - 27.06.2014,
2. Instanța de apel: 30.07.2014 - 16.10.2014,
23.03.2015 - 25.05.2015,
3. Instanța de recurs: 14.01.2015 - 24.02.2015,
05.08.2015 - 28.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 27 iunie 2014, Sivcova Elena a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Sivcova Elena, la 06 decembrie 2013, aproximativ la ora 23.30, fiind invitată de către soțul ei cet.Sivcov Valeriu la domiciliu din str.Salcîmilor 22/2, odaia 55, mun.Chișinău, după consumarea băuturilor alcoolice, în urma unui conflict apărut spontan din motive de gelozie, luînd de pe masă un cuțit de bucătărie, i-a aplicat lui Sivcov Valeriu o lovitură cu cuțitul în regiunea hemitoracelui drept cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2196 din 26 martie 2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul victimei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie condamnată conform învinuirii înaintate, în baza art.145 alin.(1) Cod penal, invocînd că instanța eronat a apreciat probele cauzei, incorect a calificat acțiunile acesteia în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, din motiv că inculpata în momentul săvîrșirii infracțiunii avea intenția omorului lui V.Sivcov din motive de gelozie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, apelul procurorului a fost respins, ca nefondat.

În motivarea soluției date, instanța de apel a indicat că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, starea de fapt și de drept constatată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar la pronunțarea sentinței prima instanță, analizînd în ansamblu probele administrate în cauză, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de

vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia de condamnare a inculpatei în baza art.201¹alin.(3) lit.c) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, invocând că instanța de apel nu a apreciat la nivelul cuvenit probele prezentate de acuzare, care demonstrează cu certitudine culpabilitatea inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal, decizia fiind contrară prevederilor art.414-417 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2015, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a indicat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au evaluat la modul cuvenit acțiunile inculpatei, care a aplicat părții vătămate o lovitură cu cuțitul intenționat în organele vitale, cu intensitate și putere, din gelozie.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, a fost admis apelul procurorului, casată total sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care E.Sivcova a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, în penitenciar de tip închis pentru femei.

Instanța de apel a constatat că Sivcova Elena, la 06 decembrie 2013, fiind invitată de către soțul ei Sivcov Valeriu la domiciliu din str.Salcîmilor 22/2, odaia 55, mun.Chișinău, după consumarea băuturilor alcoolice, aproximativ la ora 23.30, în urma unui conflict spontan, iscat din motive de gelozie, luînd de pe masă un cuțit de bucătărie, i-a aplicat lui Sivcov Valeriu o lovitură cu cuțitul în regiunea hemitoracelui drept cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2196 din 26 martie 2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul victimei.

Verificînd și cercetînd suplimentar probele administrate de prima instanță, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și anume declarațiile însăși ale inculpatei, a succesului părții vătămate M.Sivcov, a martorului O.Socolova, cât și prin materialele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10.12.2013, raportul de expertiză medico-legală nr.2196 din 26.03.2014, instanța de apel a conchis că toate aceste probe în ansamblu dovedesc vinovăția lui E.Sivcova în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal – omorul intenționat a unei persoane.

Instanța de apel a indicat că, reîncadrînd acțiunile inculpatei din prevederile art.145 alin.(1) în cele ale art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, prima instanță a reiterat că inculpata și victima se aflau în relații de căsătorie, ceea ce prin prisma art.133¹ Cod penal, sînt considerați membri de familie, care aveau probleme de familie legate de abuzul de băuturi alcoolice din partea lui V.Sivcov și de o perioadă de timp locuiau separat. Luînd în considerație că norma specială în cauză constituie violența în familie, iar omorul intenționat constituie o normă generală, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei urmează a fi efectuată în baza normei speciale. Prin urmare, prima instanță, la reîncadrarea acțiunilor inculpatei, nu a luat în considerație anturajul, modul de săvîrșire a infracțiunii, arma utilizată, caracterul și localizarea răni, că a fost aplicată o lovitură intenționată, directă cu cuțitul în organele vitale ale victimei, în regiunea hemitoracelui drept, cu intensitate și putere, din gelozie, cât și legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatei și urmărirea prejudiciabile - moartea lui V.Sivcov.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a indicat că ține cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatei, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante - recunoașterea vinovăției și căința sinceră, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatei, considerînd că acestea pot avea loc doar prin aplicarea pedepsei închisorii, fiind una legală, întemeiată și echitabilă în raport cu fapta comisă.

8. În recursul ordinar declarat de către avocatul L.Bînzari în numele inculpatei, invocîndu-se temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, pe motiv că fapta săvârșită de inculpată nu întrunește elementele infracțiunii de omor intenționat; instanța de apel nu a luat în considerație depozițiile inculpatei, precum că nu a avut intenția de a omorî victima, ei au avut relații de căsătorie, relațiile lor de familie erau în ultimul timp tensionate, deoarece victima consuma băuturi alcoolice, din care motiv din anul 2013 inculpata a plecat din familie, astfel din faptele și probele administrate se constată că inculpata nu a avut intenția omorului victimei și acțiunile acesteia se încadrează în prevederile art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau această hotărîre nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui E.Sivcova în baza art.145 alin.(1) Cod penal, considerînd că nu s-a dovedit intenția acesteia în săvîrșirea omorului părții vătămate, iar acțiunile ei corect urmau a fi încadrate în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, ca violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei care a provocat decesul victimei, deoarece inculpata și victima erau în relații de căsătorie.

Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția adoptată, indicînd din care motive a ajuns la concluzia de a casa sentința în latura penală, soluție expusă la pct.4 al prezentei decizii.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpatei E.Sivcova și a succesorului părții vătămate M.Sivcova, care au fost audiați suplimentar în instanța de apel, a martorului O.Socolova, cît și probele scrise - procesele-verbale de cercetare la fața locului, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10.12.2013, raportul de expertiză medico-legală nr.2196 din 26.03.2014, care au fost cercetate sub toate aspectele, verificate minuțios, dîndu-le o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și care în ansamblu, au confirmat vinovăția lui E.Sivcova în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal - omorul intenționat asupra unei persoane.

În opinia instanței de recurs, pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, care dovedesc vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii

imputate. Colegiul apreciază că situația de fapt a fost just stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptei inculpatei este corectă și corespunde situației de fapt reținute, în mod întemeiat apreciind că sînt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a acesteia pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată, astfel, Colegiul penal își însușește argumentele acestei instanțe, deoarece le consideră întemeiate în fapt și în drept, fiind amplu desfășurate în decizia instanței, prin urmare nu este necesară reluarea acestora.

Referitor la argumentul părții apărării, precum că inculpata nu a avut intenția de omor a părții vătămate, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, reieșind din împrejurările concrete în care a acționat inculpata și faptul că lui V.Sivcov i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au dus la decesul acestuia.

Astfel, la caz, instanța de recurs apreciază ca juste concluziile instanței de apel, precum că inculpata avea intenția directă de a lipsi partea vătămată de viață, deoarece, aflînd că acesta din urmă are o relație amoroasă cu O.Socolova, din motiv de gelozie, a luat cuțitul de bucătărie de pe masă, fapt confirmat prin declarațiile însăși ale inculpatei, și i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea hemitoracelui drept.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, comportamentul manifestat de inculpată față de partea vătămată, care era afectat și de consumarea băuturilor alcoolice, prezența unor motive clare - de gelozie, obiectul aplicat de inculpată în scopul materializării intenției (cuțitul), localizarea loviturii în regiunea unui organ de o importanță vitală - hemitoracelui drept, cu lezarea pulmonului drept, pericardului și aortei, denotă cu certitudine faptul că inculpata a acționat cu intenție directă de a-l lipsi pe V.Sivcov de viață.

Potrivit legislației în vigoare, în asemenea cazuri, nu este aplicabilă răspunderea în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, acțiunile făptuitorului urmînd a fi calificate numai în corespundere cu prevederile art.145 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din circumstanțele constatate în cauză, instanța de recurs consideră neîntemeiată critica recurentului cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel, invocînd că acestea nu dovedesc vinovăția lui E.Sivcova în comiterea infracțiunii de omor intenționat, acțiunile căreia just au fost încadrate de prima instanță în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, ca violență în familie.

La acest capitol, Colegiul menționează că conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Colegiul penal atestă că, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul recurentului cu aprecierea probele de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Ca temei de recurs este invocat și art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul penal conchide că motivul la care se referă partea apărării nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către inculpată decît cea în baza căreia aceasta a fost pusă sub învinuire.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărîrea atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acesteia care a recunoscu vina, s-a căit în cele săvîrșite, de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatei și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatei Sivcova Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, în cauza penală în privința lui Sivcova Elena, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu